

ROLA BIBLIOTEKARZY AKADEMICKICH W PODNOSZENIU KOMPETENCJI INFORMACYJNYCH STUDENTÓW UNIwersYTETU EKONOMICZNEGO WE WROCLAWIU

Edukacja informacyjna

Lawinowy przyrost informacji, który rozpoczął się kilkadziesiąt lat temu za sprawą rozwoju technologii informatycznych ciągle przybiera na sile. Nowe narzędzia umożliwiające dostęp do różnorodnych danych ułatwiają również ich przetwarzanie oraz dalszą dystrybucję. Umiejętność efektywnego wyszukiwania informacji oraz biegle poruszanie się po zasobach elektronicznych stanowią obecnie warunek niezbędny, by móc odnaleźć się i sprawnie funkcjonować w środowisku cyfrowym. W procesie tym ogromną rolę odgrywają kompetencje informacyjne użytkowników nabywane na różnych poziomach edukacji. Kształtowanie umiejętności definiowania potrzeb informacyjnych oraz skutecznego wykorzystywania znalezionych danych stanowi ważny element programów edukacyjnych szkół wyższych (Gwadera, Tałuć, 2013, s. 568).

W procesie nauczania znaczącą rolę odgrywają biblioteki akademickie, które są odpowiedzialne za przygotowanie studentów do samodzielnego zdobywania i poszerzania wiedzy. Powinny one zapoznawać czytelników z zasadami korzystania z zasobów i usług informacyjnych oraz wskazywać jak prawidłowo przeszukiwać i selekcjonować dane w ramach udostępnianych źródeł (Seta, 2015, s. 120). Warunki te zostały zawarte w Krajowych Ramach Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego, w których określono również jakie powinny być końcowe efekty kształcenia dla profilu ogólnoakademickiego (Rozporządzenie, 2011). Zgodnie z tymi wytycznymi osoba, uzyskująca wyższe wykształcenie powinna wykazywać konkretne umiejętności, wśród których wyróżnić należy: zdolność do wyszukiwania, oceniania, analizowania i selekcjonowania danych zaczerpniętych z różnych źródeł oraz formułowania krytycznych sądów na ich temat, łatwość

---

¹ Biblioteka Główna Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu.

w przygotowaniu prac pisemnych w oparciu o materiały dostępne w różnorodnych źródłach, a także rozumienie i przestrzeganie zasad z zakresu prawa autorskiego oraz ochrony własności intelektualnej i przemysłowej (Mikołajuk, 2014, s. 278). Zmiany społeczne i technologiczne, które miały miejsce w ostatnich kilkudziesięciu latach (komputeryzacja procesów bibliotecznych, wolny dostęp do zbiorów, skierowanie działań na użytkownika, wzrost liczby studentów i rozpowszechnienie e-learningu) zwiększyły liczbę zadań stawianych przed bibliotekami jako jednostkami wspomagającymi proces dydaktyczny. Wprowadzanie innych metod kształcenia oraz stopniowe odchodzenie od nauczania w kierunku uczenia się wymusiły na nich nowe sposoby pozyskiwania, przetwarzania oraz udostępniania i rozpowszechniania informacji.

Gospodarka oparta na wiedzy

Rozwój społeczno-gospodarczy regionów jest możliwy dzięki zwiększeniu znaczenia kapitału ludzkiego oraz wdrażaniu technologii i wiedzy w praktyki gospodarcze. Społeczeństwo, które propaguje potrzebę dzielenia się informacjami i wiedzą przyczynia się do tworzenia gospodarki opartej na wiedzy (GOW) (Skrzypek, 2011, s. 278). Niezmiernie ważną rolę pełnią w niej osoby odpowiedzialne za jakość pozyskiwanych i przekazywanych dalej danych oraz czuwające nad rozwojem umiejętności z zakresu tworzenia i wykorzystywania wiedzy, które w dalszym przełożeniu mają wpływ na podnoszenie innowacyjności i konkurencyjności danego regionu. Środowisko akademickie, by prowadzić badania, kreować nową jakość nauki, wspomagać procesy kształcenia i przekazywanie wiedzy, nieustannie poszukuje źródeł wartościowej, rzetelnej informacji. Biblioteki akademickie, jako instytucje usługowe funkcjonujące w strukturze uczelni wyższych, nastawione są na zaspokajanie potrzeb informacyjnych swoich użytkowników. Oferując dostęp do różnorodnych źródeł (książek, czasopism, zasobów elektronicznych) oraz gwarantując odpowiednią infrastrukturę (komputery, lokal, dostęp do Internetu), są w stanie przynieść korzyści także innym podmiotom gospodarczym (Jeż, Konieczko, Kwiatkowska, 2015, s. 39). Nieodzowna staje się tu również merytoryczna pomoc wykwalifikowanych pracowników biblioteki, którzy uczestniczą w podnoszeniu kompetencji wyszukiwawczych użytkowników oraz pokazują jak skutecznie poruszać się po bazach danych, serwisach informacyjnych oraz katalogu bibliotecznym.

Kompetencje informacyjne

Zarówno pracownicy naukowci jak i studenci, by poszerzać swoją wiedzę, muszą wykazywać się znajomością zbiorów biblioteki macierzystej uczelni oraz posługiwać się konkretnymi umiejętnościami informacyjnymi. Termin

ten (określany w literaturze zagranicznej jako *information literacy*, *information skills*), rozumiany jest jako zdolność do wyszukania, oceny oraz efektywnego wykorzystywania informacji. Obejmuje on umiejętność sprecyzowania potrzeby informacyjnej w kontekście konkretnego problemu, rozpoznanie sposobów umożliwiających jej zaspokojenie, sformułowanie strategii wyszukiwawczej, ustalenie dostępu do informacji, wyselekcjonowanie najbardziej wartościowych danych, zdecydowanie o ich przydatności i możliwości wykorzystania oraz stworzenie na ich podstawie nowych zasobów naukowych (Jeż i in., 2015, s. 40). Rozwijanie tych zdolności pomaga samodzielnie poszerzać wiedzę oraz umożliwia intensywniejszą pracę nad własnym rozwojem. Częstsze poszukiwanie informacji, ich właściwe klasyfikowanie i kreatywne wykorzystanie powoduje rozbudowanie kapitału informacyjnego (podstawowego zestawu wiedzy i sprawności, które posiada każda osoba), jest też niezbędną umiejętnością w procesie uczenia się przez całe życie.

Zadania dydaktyczne bibliotek akademickich

Szkolnictwo wyższe oparte jest na trzech fundamentach: badaniach naukowych, procesie dydaktycznym oraz rozwoju indywidualnym (Mikołajuk, 2014, s. 279). W każdej z tych sfer wykorzystywanie kompetencji informacyjnych odgrywa niezmiernie ważną rolę i gwarantuje sukces podejmowanego przedsięwzięcia. Samo rozpowszechnianie informacji nie jest już wystarczające, istotne jest również uczenie tego, jak najefektywniej wykorzystać pozyskane dane, by z powodzeniem wykonać konkretne zadanie lub odnieść zamierzony cel. Do najistotniejszych funkcji dydaktycznych bibliotek akademickich, wpływających pozytywnie na rozwój umiejętności informacyjnych, należy zaliczyć powiadamianie o dostępności różnorodnych źródeł za pośrednictwem aktualizowanej na bieżąco strony internetowej; instruowanie nowych studentów, w jaki sposób prawidłowo korzystać z zasobów bibliotek naukowych; prowadzenie zajęć dydaktycznych przeznaczonych dla studentów (zarówno w formie tradycyjnej, jak i w postaci e-learningu) oraz szkoleń z zakresu efektywnego wykorzystania tradycyjnych i elektronicznych zbiorów dedykowanych pracownikom; pomoc w rozwoju zawodowym absolwentów poprzez udostępnianie najnowszej literatury branżowej oraz organizowanie warsztatów dla pracowników sektora publicznego, pomagających im prawidłowo korzystać ze źródeł internetowych (Jeż i in., 2015, s. 38).

E-learning

E-learning jest coraz istotniejszą formą kształcenia w szkolnictwie wyższym. Uczelnie starają się unowocześniać swoją ofertę edukacyjną, aby nadążyć za dynamicznie rozwijającymi się technologiami, rosnącymi

potrzebami studentów, jak i również zdobyć przewagę konkurencyjną w środowisku lokalnym i międzynarodowym rynku edukacyjnym.

Edukacja zdalna, jeszcze bez zastosowania narzędzi teleinformatycznych ma długą historię. Trudno jednoznacznie określić czas jej powstania. Za jej początki uznaje się ogłoszenie o kursie korespondencyjnym stenografii zamieszczone w gazecie „The Boston Gazette” w 1728 r. (Konieczek, 2017, s. 36). Przez kolejne wieki zdalne nauczanie przyjmowało różnorodne formy: kursów radiowych, telewizyjnych. Postępujący rozwój techniki uatrakcyjnił tę metodę, przełomem w nauczaniu na odległość okazał się rozwój telekomunikacji cyfrowej, technologii satelitarnej oraz multimedialnych. Stało się możliwe nauczanie poprzez Internet, na niespotykaną dotychczas skalę, dając niemal nieograniczone możliwości komunikowania się.

Kształcenie na odległość, zwane w mowie potocznej e-learningiem, jest obecnie wykorzystywane w wielu dziedzinach życia społecznego od biznesu poprzez życie prywatne, aż po edukację. Chociaż e-learning jest terminem powszechnie używanym nie ma jednej, ogólnie przyjętej definicji, istnieją różne nazwy określające to zjawisko: *e-nauczanie*, *e-edukacja*, *edukacja zdalna*. Można przyjąć, że e-learning to: „sposób przekazywania wiedzy oparty na technologii teleinformatycznej, w szczególności internetowej. Szkolenia e-learningowe prowadzone są on-line, zarówno wewnątrz (intranet), jak również poprzez sieć zewnętrzną (internet). Obejmują one przekazywanie wiedzy, kontrolę procesu oraz informację zwrotną o stopniu przyswojonej wiedzy” (Czarkowski, 2012, s. 53). Pośród definicji e-learningu można wyróżnić wspólne elementy, takie jak to, że jest to proces nauczania zdalnego, składający się z różnorodnych działań, wykorzystujący nowoczesne technologie teleinformatyczne, który obejmuje przekazanie wiedzy, kontrolę procesu i ocenę skuteczności.

System e-learningu umożliwia naukę w dowolnym miejscu i czasie w różnorodnej formie, zarówno przez użytkowników indywidualnych jak i grupowych. Uczestnik szkolenia zdalnego nabywa wiedzę i informację uczestnicząc w multimedialnych, interaktywnych kursach, laboratoriach, quizach czy grach symulacyjnych. Forma e-learningu jest zależna od charakteru szkolenia, stosowanej technologii czy potrzeb użytkownika.

E-learning można klasyfikować według różnorodnych kryteriów, takich jak: rodzaj przekazu, tryb dostępu czy sposób uczestnictwa. Ze względu na tryb dostępu do szkolenia, możemy wyróżnić dwie formy: online oraz offline. Forma online występuje, gdy użytkownik korzysta z materiałów szkoleniowych w stałym połączeniu z portalem szkoleniowym, w wersji offline natomiast użytkownik może pobierać materiały i korzystać z nich, bez konieczności stałej komunikacji z portalem.

Ze względu na typ przekazu e-learning może przybierać formę podawczą, interaktywną bądź współpracy (Plebańska, 2011, s. 15). W formie podawczej materiały dydaktyczne stanowią dokumenty, nagrania audio,

video, prezentacje multimedialne udostępniane za pomocą platformy szkoleniowej; nie wykorzystywane są formy interaktywne, uczestnicy kursu nie mają możliwości kontaktu ze sobą ani z nauczycielem. Forma interaktywna szkolenia zdalnego to materiały wzbogacone o różnego rodzaju interaktywne pomoce dydaktyczne, które wymagają zaangażowania i czynnego udziału kursanta. Jeśli w trakcie szkolenia e-learningowego dochodzi do organizowania wirtualnej grupy i wymieniania informacji między jej członkami, można mówić o istnieniu trzeciej formy przekazu – współpracy.

Forma asynchroniczna uczestnictwa w szkoleniu zdalnym charakteryzuje się korzystaniem z treści w dowolnym czasie i miejscu. Użytkownicy nie muszą brać udziału w szkoleniu w tym samym terminie w przeciwieństwie do formy synchronicznej, gdzie wymagany jest jednakowy czas, ale dowolne miejsce. *Blended learning*, czyli forma mieszana jest połączeniem nauczania stacjonarnego z nauczaniem na odległość. E-learning jest elementem wspierającym kształcenie tradycyjne.

E-edukacja w Polsce

Dynamiczny rozwój społeczeństwa i gospodarki opartej na wiedzy powoduje również powszechną obecność nowoczesnych technologii, zarówno w życiu prywatnym, jak i zawodowym. Ma to także odzwierciedlenie w sektorze edukacji, a w szczególności na poziomie kształcenia wyższego. Wraz z rosnącymi oczekiwaniami odbiorców usług edukacyjnych i postępem technologicznym, sektor szkolnictwa akademickiego zostaje niejako zmuszony do otwarcia się na nowoczesne formy dydaktyczne. E-learning w polskim szkolnictwie nie jest zjawiskiem obcym. Już od ponad dekady stosowany jest w większym lub mniejszym stopniu na większości uczelni wyższych (Dąbrowski, 2013, s. 204).

Podstawą prawną, która reguluje zasady organizacji zajęć z zastosowaniem e-learningu wraz z późniejszymi nowelizacjami jest w naszym kraju *Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 września 2007 r. w sprawie warunków, jakie muszą być spełnione, aby zajęcia dydaktyczne na studiach mogły być prowadzone z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość* (Rozporządzenie, 2007). Ustawa określa podstawowe warunki jakie musi spełniać uczelnia, aby prowadzić zajęcia na odległość. E-learning może odbywać się na wszystkich typach i poziomach kształcenia, zarówno na studiach stacjonarnych, jak i niestacjonarnych. W obu trybach liczba godzin prowadzonych z zastosowaniem tej metody nie może przekraczać 60% łącznej liczby godzin określonej w programie kształcenia. Jednym z warunków prowadzenia zajęć e-learningu jest przeprowadzenie egzaminów i zaliczeń w siedzibie uczelni. Te obostrzenia eliminują możliwość prowadzenie pełnych studiów w formie studiów zdalnych. Regulacje te sprowadzają idee kształcenia na odległość do formy *blended learning*.

E-learning w bibliotekach

Działalność dydaktyczna jest jedną z podstawowych funkcji każdej biblioteki akademickiej. Biblioteki najczęściej są zaangażowane w przygotowanie zajęć określanych jako „przysposobienie biblioteczne” czy „szkolenie biblioteczne”. W polskim środowisku akademickim, ich realizacja zależna jest od władz uczelni bądź wydziałów. Na wielu kierunkach są to zajęcia obowiązkowe i punktowane ECTS, lecz nie zawsze. W ostatnim czasie biblioteki szkół wyższych coraz częściej do przeprowadzania tego typu zajęć wykorzystują kursy e-learningowe. Szkolenia te mają różną formę, uzupełniając ofertę dydaktyczną lub zastępując zupełnie stacjonarne zajęcia. Dzięki zastosowaniu nowoczesnych technologii i form kształcenia, biblioteki wychodzą naprzeciw oczekiwaniom użytkowników poszukujących informacji głównie w Internecie.

Oferta szkoleniowa Biblioteki Uniwersytetu Ekonomicznego

Nauczanie kompetencji informacyjnych na uczelniach wyższych odbywa się w dwojaki sposób. Obok tradycyjnych szkoleń bibliotecznych funkcjonują również kursy z zakresu wyszukiwania i przetwarzania informacji, realizowane w ramach programów dydaktycznych konkretnych kierunków studiów. W zależności od kierunku i wydziału mogą one mieć inne nazwy, mogą również występować różnice w ilości godzin przeznaczonych na ich realizację.

Na Uniwersytecie Ekonomicznym do przedmiotów bibliotecznych zaliczamy Zajęcia Biblioteczne, System Informacji Bibliotecznej, Elektroniczne Źródła Informacji Naukowej oraz Library Information Systems (przedmiot dla osób studiujących w języku angielskim). W roku akademickim 2017/2018 zajęcia przeprowadzane były na studiach pierwszego stopnia zarówno stacjonarnych, jak i niestacjonarnych. Zasadniczo dla każdej specjalności przewidziano sześć godzin przedmiotu w formie ćwiczeń, kończył się on zaliczeniem, nie był natomiast punktowany w systemie ECTS. Zajęcia przeprowadzali bibliotekarze dyplomowani oraz inni pracownicy Biblioteki zatrudnieni w różnych działach, którzy ukończyli wyższe studia z zakresu Informacji Naukowej i Bibliotekoznawstwa. Na każdą grupę zajęciową przypadało dwóch prowadzących – bibliotekarz dyplomowany, który zobowiązany był do kontrolowania postępów, jakie studenci robią w kursie e-learningowym, wpisywania zaliczeń w systemie USOS oraz prowadzenia zajęć dla połowy grupy administracyjnej i bibliotekarz niedyplomowany odpowiedzialny za prowadzenie zajęć dla drugiej części grupy. W przypadku studiów niestacjonarnych wszystkie zajęcia dydaktyczne prowadzili bibliotekarze dyplomowani.

Na przedmiot składały się dwa dwugodzinne spotkania, odbywające się w laboratoriach komputerowych w dwóch grupach liczących maksymal-

nie po 16 osób oraz kurs e-learningowy Elektroniczne Źródła Informacji Naukowej znajdujący się na uczelnianej platformie e-learningowej ePortal. Warunkiem zaliczenia ćwiczeń była obecność na obu spotkaniach (w przypadku absencji student miał możliwość odpracowania zajęć w innej grupie) oraz poprawne rozwiązanie szkolenia internetowego. Kurs e-learningowy składał się z trzech modułów zawierających podstawowe informacje o funkcjonowaniu Biblioteki. Aby student mógł ukończyć go z pozytywnym wynikiem, musiał w każdym z testów uzyskać minimum 80% poprawnych odpowiedzi. Każdy test mógł być rozwiązywany trzy razy, jednak odstęp między kolejnymi próbami musiał wynosić tydzień. Studenci zobowiązani byli zaliczyć wszystkie moduły do końca semestru.

Natomiast zajęcia w laboratoriach były podzielone tematycznie. Na pierwszym spotkaniu prowadzący prezentował stronę domową oraz usługi świadczone przez Bibliotekę, wskazywał gdzie znajdują się najistotniejsze dla czytelników informacje – formularz zapisu, godziny otwarcia Strefy Wolnego Dostępu (SWD) oraz innych agend, rozporządzenia regulujące zasady korzystania i wypożyczenia zbiorów, wykaz pobieranych opłat. Następnie dokładnie omawiał wszystkie agendy, organizację (rozłożenie tematyczne księgozbioru) oraz reguły przebywania w SWD. Kolejnym punktem było scharakteryzowanie dostępnych dla użytkowników usług online, (m.in. pomocy w doborze literatury na konkretny temat). Ostatni element stanowiło przeszkolenie studentów z zasad efektywnego wykorzystania katalogu bibliotecznego OPAC. Bibliotekarz prezentował zarówno wyszukiwanie szybkie jak i złożone (według słów kluczowych, klasyfikacji WD), omawiał rodzaje zbiorów wyświetlających się w wynikach wyszukiwania oraz ich lokalizację i sposób wypożyczenia. Prowadzący tłumaczył jak za pomocą strategii wyszukiwawczej zawężać wyniki, by uzyskać jak najbardziej precyzyjne dane, wyjaśniał także w jaki sposób zbudowana jest sygnatura i dlaczego jej znajomość jest niezbędna przy poszukiwaniu książek w SWD. Teoretyczna wiedza poparta była licznymi przykładami, studenci również rozwiązywali samodzielnie zadania, by sprawdzić czy zdobyte umiejętności będą umieli wykorzystać w praktyce.

Na drugich zajęciach przedstawiane były elektroniczne zasoby subskrybowane przez Uniwersytet Ekonomiczny, których administrowaniem zajmuje się Biblioteka Główna. Studentom były prezentowane zarówno ogólne informacje o rodzajach baz danych (bibliograficzne, pełnotekstowe, faktograficzne) dostępnych w Bibliotece, jak i szczegółowo poprzez aktywne korzystanie z baz. Wszyscy studenci, niezależnie od specjalności zapoznawali się z bazami typowo ekonomicznymi i biznesowymi: EMIS, Passport oraz bibliograficzno-pełnotekstową bazą BazEkon. Studentom była również prezentowana platforma IbukLibra. Podczas trwania zajęć prowadzący omawiał zakres baz, ich dostępność (w sieci uczelnianej, logowanie przez bibliotekarza, możliwość otrzymania kodu PIN), pokazywał poszczególne funkcjonalności bazy danych. Studenci otrzymywali również zadania, aby

samodzielnie zapoznać się z mechanizmem działania przedstawionych przez prowadzącego stron. Uczestnicy zajęć zapoznawali się także z podstawowym narzędziem służącym do przeszukiwania zasobów Biblioteki – multiwyszukiwarką. W celu zapoznania się z działalnością naukową pracowników Uniwersytetu, studenci przeszukiwali Repozytorium Informacji i Wiedzy (WIR) – wyszukując nazwisko profesora czy ulubionego prowadzącego, zapoznając się z jego dotychczasowymi publikacjami. Pozostałe bazy były dobierane przez bibliotekarza prowadzącego pod kątem wydziału i specjalności grupy uczestniczącej w zajęciach, dlatego na przykład studentom na wydziale Inżynieryjno-Ekonomicznym dodatkowo były prezentowane dziedzinowe bazy z zakresu chemii czy norm.

Zajęcia prowadzone przez bibliotekarzy na studiach pierwszego stopnia mają na celu ułatwić studentom optymalne korzystanie z zasobów, zapoznanie ich ze strukturą i zasadami działania Biblioteki oraz przekazać wiedzę i umiejętności z zakresu korzystania z różnorodnych źródeł informacji naukowej i ekonomicznej w celu efektywnego studiowania i przygotowania prac dyplomowych. Studenci kończący zajęcia powinni posiadać wiedzę niezbędną do skutecznego wykorzystywania zbiorów (zarówno tradycyjnych, jak i elektronicznych), znać specyfikę księgozbioru oraz posiadać umiejętność efektywnego posługiwania się komputerowym katalogiem bibliotecznym. Studenci powinni również umieć znaleźć, wybrać, ocenić i wykorzystać zasoby informacyjne oraz dostrzegać ich rolę we współczesnym społeczeństwie wiedzy.

Działalność edukacyjna bibliotek w ostatnim czasie została mocno ukształtowana przez cyfrową rewolucję i bardzo dynamiczny rozwój technologii informatycznych, ale także zmieniające się potrzeby i wymagania użytkowników. By sprostać nowym zadaniom, które są stawiane przed bibliotekami oraz ugruntować ich pozycję w całym procesie dydaktycznym, należy aktualizować zbiory zgodnie z potrzebami studentów i całej kadry naukowej, a także poszerzać kompetencje zawodowe bibliotekarzy, którzy powinni stać się łącznikiem między użytkownikami a wiedzą.

Bibliografia

- Batorowska, H. (2014). Kompetencje informacyjne w pracy bibliotekarza. Warszawa: Ośrodek Rozwoju Edukacji. Pobrane 27 maja 2018, z: https://www.doskonaleniewsieci.pl/Upload/Artykuly/6_6/batorowskah_kompetencje_informacyjne.pdf
- Czarkowski, J.J. (2012). *E-learning dla dorosłych*. Warszawa: Difin.
- Dąbrowski, M., Zając, M. (red.). (2012). *E-learning - narzędzia i praktyka*. Warszawa: Fundacja Promocji i Akredytacji Kierunków Ekonomicznych.
- Dąbrowski, M. (2013). E-learning w szkolnictwie wyższym. *Studia BAS*, 3(35), 203-212.

- Gwadera, M., Tałuć, K. (2013). Edukacja medialna i informacyjna. W: A. Tokarska (red.), *Bibliotekarstwo* (s. 565-583). Warszawa: Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich.
- Jeż, R., Konieczko, A., Kwiatkowska, M. (2015). Jakość usług informacyjnych biblioteki akademickiej jako ważny element gospodarki opartej na wiedzy. W: T. Piestrzyński, J. Jerzyk-Wojtecka (red.), *Biblioteka w społeczeństwie wiedzy. Informacja, edukacja, profesjonalizm* (s. 33-44). Łódź: Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego.
- Konieczek, M. (2017). E-learning – nowoczesna forma edukacji. *Rynek-Społeczeństwo-Kultura*, 1(23), 36-40.
- Kuźmicz, K. (2015). *E-learning : kultura studiowania w przestrzeni sieci*. Sopot: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
- Mikołajuk, L. (2014). Udział biblioteki akademickiej w kształceniu kompetencji informacyjnych studentów Uniwersytetu Łódzkiego. W: M. Odlanicka-Poczobutt, K. Ziolo (red.), *Biblioteka akademicka. Infrastruktura – uczelnia – otoczenie* (s. 277-290). Gliwice: Wydawnictwo Politechniki Śląskiej.
- Plebańska, M. (2011). *E-learning : tajniki edukacji na odległość*. Warszawa: Wydawnictwo C. H. Beck.
- (Rozporządzenie, 2007). Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 września 2007 r. w sprawie warunków, jakie muszą być spełnione, aby zajęcia dydaktyczne na studiach mogły być prowadzone z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. (Dz. U. 2007, nr 188 poz. 1347).
- (Rozporządzenie, 2011). Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 2 listopada 2011 r. w sprawie Krajowych Ram Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego. (Dz.U. 2011, nr 253 poz. 1520).
- Seta, M. (2015). Edukacja informacyjna w bibliotekach uczelni przyrodniczych. W: T. Piestrzyński, J. Jerzyk-Wojtecka (red.), *Biblioteka w społeczeństwie wiedzy. Informacja, edukacja, profesjonalizm. Konferencja naukowa Biblioteki Uniwersytetu Łódzkiego: materiały konferencyjne* (s. 119-127). Łódź: Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego.
- Skrzypek, E. (2011). Gospodarka oparta na wiedzy i jej wyznaczniki. *Nierówności Społeczne a Wzrost Gospodarczy*, 23, 270-285.
- Woźniak, J. (2009). *e-Learning w biznesie i edukacji*. Warszawa: Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne.

Ewelina Jaworowska, Magdalena Haryłek

The role of academic librarians in raising the information competences of students of the Wrocław University of Economics

Abstract

The paper describes the characteristics of information literacy education, as well as its connections with the academic libraries. Both the concept of information literacy and

various ways of its development among students of higher education schools, are discussed. E-learning is presented as one of the methods. Authors also describe the offer of diverse training and tuition, provided by the Main Library of the Wrocław University of Economics.

Keywords: information literacy, e-learning, academic libraries, didactic classes

Ewelina Jaworowska, Magdalena Haryłek

Rola bibliotekarzy akademickich w podnoszeniu kompetencji informacyjnych studentów Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu

Streszczenie

W artykule omówiono czym charakteryzuje się edukacja informacyjna oraz jaką rolę pełnią w niej biblioteki akademickie. Scharakteryzowano czym są kompetencje informacyjne oraz w jaki sposób są one rozwijane wśród studentów uczelni wyższych. Jako jedną z metod przedstawiono e-learning. Autorki opisały również ofertę szkoleniową Biblioteki Głównej Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu.

Słowa kluczowe: kompetencje informacyjne, e-learning, biblioteki akademickie, zajęcia dydaktyczne

